

अभिधायाः संकेतितार्थमात्रबोधनविरताया न वस्त्वलंकाररसादिव्यङ्ग्यबोधने क्षमत्वम् । न च संकेतितो रसादिः । नहि विभावाद्यभिधानमेव तदभिधानम्, तस्य तदैकरूप्यानङ्गीकारात् ।^१ यत्र च स्वशब्देनाभिधानं तत्र प्रत्युत दोष एवेति वक्ष्यामः । कचिच्च 'शृङ्गाररसोऽयम्' इत्यादौ स्वशब्देनाभिधानेऽपि न तत्प्रतीतिः, तस्य स्वप्रकाशनन्दरूपत्वात् ।

अभिहितान्वयवादिभिर्नङ्गीकृता तात्पर्याख्या वृत्तिरपि संसर्गमात्रे परिक्षीणा न व्यङ्ग्यबोधिनी ।

अभिधाया इति । मात्रपदेन लक्ष्यादिव्यवच्छेदः । विरतायाः पुनरुत्थानाभावाद् इति प्रागुक्तो हेतुरत्र द्रष्टव्यः । (५० पृ.) हेत्वन्तरमप्याह—न चेति । स्वयञ्जकपदसंकेताभाववानित्यर्थः । तेन रसादीनां रसादिपदसंकेतितत्वेऽपि न क्षतिः । नहीति । तदभिधानं रसाद्यभिधानम् । विभावादेरेव रसरूपत्वाङ्गीकारादिति भावः । तस्य विभावाद्यभिधानस्य तदैकरूप्यानङ्गीकारात् आस्वादरूपरसादिप्रतीतितादात्म्यास्वीकारात् । तथा च विभावाद्यभिधानानन्तरं जायमानाया आस्वादरूपरसादिप्रतीतेः कारणतया व्यञ्जनावश्यं स्वीकार्येति भावः । तादृशप्रतीते रसादिपदाजन्यत्वमपि प्रतिपादयति—यत्र चेति । 'तामुद्वीक्ष्य कुरङ्गाक्षौ रसो नः कोप्यजायत' इत्यादावित्यर्थः । स्वशब्देन रसशृङ्गारादिपदेन अभिधानं रसस्य प्रतिपादनम् । दोष एवेत्येवकारेणास्वादरूपरसप्रतीतिव्यवच्छेदः । ननु रसस्य स्वशब्दाभिधानं काव्ये एव दोषो न तु लौकिकवाक्ये, एवं च काव्यदोषवशात्तादृशी प्रतीतिर्मास्तु, लौकिकवाक्ये तु स्यादेवेत्यत आह—कचिच्चेति । लौकिकवाक्ये चेत्यर्थः । तत्प्रतीती रसप्रतीतिः । तस्य रसस्य । तथा चाभिधाया जायमानस्य बोधस्य स्वप्रकाशत्वाभावादानन्दरूपत्वाभावाच्च न रसस्वरूपत्वस्वीकार इति भावः । कारिकोक्तक्रमेण तात्पर्याख्यवृत्तेरपि व्यङ्ग्यबोधनाक्षमत्वमुपपादयति—अभिहितेति । एतच्च वक्तृतात्पर्यविशेषरूपाया व्यञ्जनाया वारणाय । संसर्गमात्रेऽन्वयबोधमात्रे । परिक्षीणा विरता । शब्दश्रुतेरनन्तरं यावानर्थः प्रतीयते तत्र शब्द-

स्यात् । असादेव च शब्दादेतदेव बुध्यत इति को हेतुः । तस्मादस्यैव शब्दस्यैव व्यापारोऽभ्युपगन्तव्यः । निर्व्यापारसाधं प्रतीतिकारित्वाभावात् । स तावन्नाभिधात्मा, समयाभावात् । न तात्पर्यात्मा, तस्यान्वयप्रतीतावेव परिक्षयात् । न लक्षणात्मा, मुख्यार्थवाधाद्यभावात् । तस्मादभिधातात्पर्यलक्षणाव्यतिरिक्तश्रुतुर्थकक्ष्यानिक्षिप्तो व्यङ्ग्यनिष्ठो व्यञ्जनाव्यापारो व्यञ्जनघोतनादिसोदरव्यपदेशनिरूपितोऽभ्युपगन्तव्य इति निष्कर्षः ॥

१. 'न च रसादिशब्देन शृङ्गारादिशब्देन चाभिधेयत्वम्, तस्य तदन्वयव्यतिरेकानुविधानात् । किं च' इत्यधिकं ग-मुत्तके. २. 'अपि' ग. ३. 'शक्ति' ग.